

מרכז המידע למודיעין ולטרור
על שם אלוף מאיר עמית

חדשות הטרור והסכסוך הישראלי-פלסטיני (9 - 17 במאי 2011)

ילדים פלסטינים בעיר עזה מניפים מפתח, סמל לשיבת הפליטים הפלסטינים למדינת ישראל, במסגרת האירועים לציון "יום הנכבה" ברצועת עזה (Paldf, 15 במאי 2011)

עיקרי הדו"ח

- אירועי "יום הנכבה" צוינו ב"שטחים" ובמדינות ערב בתהלוכות המוניות, עצרות ומפגנים תעמולתיים. בכמה מוקדים גלשו המחאות לידי התפרעויות בהן הופעלה על ידי המפגינים "אלימות רכה". באירוע דריסה בתל אביב נהרג אזרח ישראלי ונפצעו 18 אזרחים.
- באזור מג'דל שמש, שבצפון רמת הגולן, יצאו הארועים מכלל שליטה כאשר המפגינים פרצו את גדר המערכת, חדרו לשטח שבשליטת ישראל והפגינו נוכחות בעיירה מג'דל שמש. העימותים האלימים בינם לבין חיילי צה"ל הסתיימו במותם של ארבעה מפגינים ובפצועים בקרב חיילי צה"ל והמפגינים.
- בקרב המסרים שהושמעו במוקדי ההפגנות, ב"שטחים" ובמדינות ערב, בלטה הקריאה (לה היו שותפים דוברי חמאס ופתח) למימוש "זכות השיבה" של הפליטים לשטח ישראל, שמשמעותה חיסול מדינת ישראל כמדינה בעלת אופי יהודי-ציוני. במקביל בלטו הקריאות ל"שחרור פלסטין" "מהים ועד הנהר" באמצעות טרור ואלימות (ג'האד, התנגדות).

אירועי "יום הנכבה"

אירוע דריסה בתל אביב ב"יום הנכבה"

■ ב-15 במאי בשעות הבוקר פתחה משאית, שהייתה נהוגה בידי צעיר ערבי-ישראלי תושב כפר קאסם, בנסיעה פרועה בדרום-מזרח העיר תל אביב. המכונית פגעה במהלך נסיעתה בעשרות כלי רכב, רמזורים ועמודי תאורה. **אזרח ישראלי נהרג**, אביב מורג, תושב גבעתיים בן 29. **18 אזרחים נוספים נפצעו**. כמו כן נגרם נזק רב לכלי רכב ולרכוש. עוברי אורח שחשבו כי מדובר בתאונת דרכים וניסו להגיש עזרה לנהג המשאית, הותקפו על ידו.

■ בחקירתו טען נהג המשאית כי איבד שליטה על כלי רכבו, ותקף את האנשים משום שנבהל מההמון וחשש לחייו. אולם, מאז מעצרו של הדורס מתחזקת בקרב החוקרים ההערכה כי האירוע קרה על רקע לאומני. זאת, על בסיס מידע ועדויות, חלקן מצולמות, שהגיעו מאזרחים שנכחו במקום. עם זאת, האירוע עדיין נמצא בחקירה (הארץ, 16-17 במאי 2011).

זירת אירוע הדריסה בתל אביב
(באדיבות זק"א, 17 במאי 2011)

אירועי "יום הנכבה" בשטחים ובגבולות ישראל

כללי

■ ב-15 במאי הגיעו לשיאם "יום הנכבה" הפלסטיני, יום השנה לאסון הפלסטינים ב-1948, עם הקמתה של מדינת ישראל. תאריך זה היווה את שיאה של פעילות מקדימה, שהתרחשה בעיקר ברשתות החברתיות באינטרנט, וקראה לקיום אירועי מחאה ביהודה, שומרון ורצועת עזה כמו גם במדינות ערב.

■ **האירועים מצאו ביטויים בתהלוכות המוניות, עצרות ומפגנים תעמולתיים**. בכמה מוקדים גם אירעו התפרעויות והופעה "אלימות רכה", שכללה ידוי אבנים ועימותים עם **חיילי צה"ל**. במקום אחד (מג'דל שמס) אף אירעה התפרצות אלימה לשטח ישראל. **עם זאת**,

במרבית הזירות פעלו השלטונות המקומיים (או גורמי כוח מקומיים) להכלת האירועים ולמניעת יציאתם מכלל שליטה.

■ בקרב המסרים שהושמעו במוקדי המחאה השונים, "בשטחים" ומחוצה להם, **בלטה הקריאה למימוש מלא של "זכות השיבה" של הפליטים הפלסטינים לשטח ישראל** (קרי, חיסולה של מדינת ישראל).

■ **להלן פירוט האירועים המרכזיים:**

יהודה ושומרון

■ **ביהודה ושומרון היו האירועים מוגבלים בהיקפם בעיקר בשל הצלחת מנגנוני הביטחון של הרשות הפלסטינית להכיל אותם.** באזורים שבשליטת ישראל (ובמרכזם מזרח ירושלים) אירעו עימותים בין מפגינים לבין כוחות הביטחון הישראליים.

■ **ברשות הפלסטינית התקיימה העצרת המרכזית בראמאללה** סמוך לקברו של יאסר ערפאת. בעצרת נטלו חלק אלפי פלסטינים, בהם בכירים מהרשות הפלסטינית. המפגינים נשאו דגלים שחורים ועליהם נכתב "אין חלופה לזכות השיבה". אבו מאזן, ראש הרשות הפלסטינית, בירך את הפלסטינים לרגל "יום הנכבה" וציין כי "דם השהידים הפלסטינים לא נשפך לשווא". הוא אמר כי ההשתתפות הנרחבת של פלסטינים באירועים מעידה על כך ש"הזכות חזקה מהזמן" והדגיש כי הסכסוך הישראלי-פלסטיני לא ייפתר ללא הקמת מדינה פלסטינית, שבירתה ירושלים המזרחית (ופא, 15 במאי 2011).

■ **מוקד העימותים בין המפגינים לבין כוחות הביטחון הישראליים היה במחנה הפליטים קלנדיה, הסמוך לירושלים המזרחית. בסמוך למחנה התקהלו כ-600 פלסטינים** אשר התעמתו עם כוחות הביטחון הישראליים, השליכו אבנים, צמיגים בוערים וחזיזים. כוחות הביטחון הישראליים השיבו באמצעים לפיזור הפגנות (דובר צה"ל, 15 במאי 2011). **מוקדי חיכוך נוספים:**

● **בחברון,** 19 צעירים פלסטינים נפצעו במהלך עימותים עם כוחות צה"ל בעיר (ופא, 15 במאי 2011).

● **בכפר אלולג'יה,** הסמוך לבית לחם, התעמתו צעירים עם כוחות צה"ל וכמה מהם נעצרו (ופא, 15 במאי 2011).

● מספר צעירים התעמתו עם חיילי צה"ל **סמוך לכפר ביר זית** (צפונית לראמאללה) והשליכו לעברם אבנים וצמיגים בוערים. חיילי צה"ל השיבו באמצעים לפיזור הפגנות (ופא, 15 במאי 2011).

■ ב-13 במאי אירעו הפגנות מחאה לקראת "יום הנכבה" על ידי **תושבי שכונת סילוואן בירושלים.** המפגינים התעמתו עם כוחות הביטחון הישראליים, שהגיבו באמצעים לפיזור הפגנות. במהלך האירועים נפגע נער פלסטיני בן 16, אשר ככל הנראה השתתף בידוי אבנים לעבר בית יהודי בשכונה. לא ברור מי ביצע את הירי, שכן כוחות הביטחון הישראליים מדגישים כי הקפידו על שימוש בנשק לא קטלני (הארץ, 15 במאי 2011).

משמאל: מתפרעים פלסטינים רעולי פנים בקלנדיה מיידים אבנים לעבר כוחות הביטחון הישראליים בחסות אמבולנס, שהוכנס למקום באישור צה"ל, על מנת לפנות פצוע פלסטיני (דובר צה"ל, 15 במאי 2011). מימין: פלסטיני רעול פנים עומד לזרוק חזיו לעבר כוחות הביטחון הישראליים בקלנדיה (Paldf, 15 במאי 2011)

מימין: ילדים פלסטינים במדים, נושאים רובי צעצוע, במהלך תהלוכה לציון יום הנכבה בעיר שכם. משמאל: מפגינים פלסטינים בחברון (Paldf, 15 במאי 2011).

רצועת עזה

- ברצועת עזה, מוקד החיכוך המרכזי היה סמוך למעבר ארו. במקום התקיימו עימותים אלימים בין עשרות מפגינים, שהגיעו לצידו הפלסטיני של המעבר, לבין חיילי צה"ל. במהלך העימותים נהרג אחד המפגינים ועשרות נפצעו (הארץ, 16 במאי 2011; צפא, 15 במאי 2011). בנוסף לכך התקיימו תהלוכות והפגנות קטנות בהיקפן ברחבי הרצועה.

מימין: פלסטינים מפגינים בצידו הפלסטיני של מעבר רפיח. משמאל: מפגינים פלסטינים בבית חנון מציתים את דגל ישראל (Paldf, 15 במאי 2011)

■ בכירי חמאס הדגישו בנאוניהם לכבוד "יום הנכבה" את "זכות השיבה". אסמאעיל הניה, ראש ממשל חמאס, נשא דרשה לכבוד "יום הנכבה", במסגד אלעמרי שבעזה. עיקרי דבריו (ערוץ אלאקצא, 15 במאי 2011):

- "יום הנכבה" הנוכחי הביא איתו שינויים מעוררים וחשובים אשר "יובילו בסופו של דבר לנסיגתו ולקיצו של המפעל הציוני על אדמת פלסטין".
- המאה האחרונה הייתה "מאה של ג'האד" ואין לוותר על הג'האד גם במסגרת הסכם הפיוס הפלסטיני.
- אין לקבל שום אלטרנטיבה ל"זכות השיבה" "מי שוותר על זכות השיבה – נפל".
- אסמאעיל הניה בירך על המהפכות האחרונות באזור, בייחוד במצרים, והדגיש כי מדובר ב"מהפכות אסלאמיות".
- אסמאעיל הניה קרא למדינות ערב להגיש לפלסטינים סיוע "כלכלי, הסברתי וצבאי" על מנת שהפלסטינים יוכלו לשחרר את פלסטין "מהים ועד הנהר". הוא הדגיש כי הפלסטינים לא יוותרו ולא יכירו ב"כיבוש".

סוריה

■ זירת העימותים המרכזית ב"יום הנכבה" הייתה אזור מג'דל שמס, שבצפון רמת הגולן. בצידו הסורי של הגבול התקהלו כ-3,000 מפגינים, פלסטינים ברובם, שהגיעו באופן מאורגן מדמשק וממקומות נוספים בסוריה, להערכתנו בידיעת המשטר הסורי ובעידודו. 137 מפגינים עברו את גדר הגבול וחדרו לשטח הכפר, התפרעו, השליכו אבנים והתעמתו עם חיילי צה"ל.

■ במהלך העימותים נהרגו ארבעה מפגינים וכ-40 נפצעו. 13 ישראלים, אזרחים וחיילים, נפצעו. בעקבות תיאום עם כוחות האו"ם ובסיועם, הוחזרו המפגינים שהצליחו לחדור לשטח ישראל אל שטח סוריה, למעט ארבעה שהצליחו להגיע לשטח ישראל. אחד מהם נתפס יום למחרת בעיר תל אביב (דובר צה"ל, 15 ו-16 במאי 2011, הארץ, 16 במאי 2011; רויטרס, 15 במאי 2011).

לבנון

■ **האירוע המרכזי בלבנון נערך סמוך לכפר מארון אלראס שבגזרה המרכזית בדרום לבנון.** במקום התקהלו מפגינים רבים ונערך טקס. לקראת סיום הטקס ניסו כמה עשרות מפגינים לצעוד הגבול עם ישראל והשליכו אבנים לעבר כוחות הביטחון הישראליים. הכוחות הישראליים הגיבו בירי. גם צבא לבנון התערב באירועים, וירה לעבר המפגינים במטרה למנוע פריצתם לעבר ישראל.

■ בעימותים נהרגו כעשרה בני אדם וכמה עשרות נפצעו, חלקם ככל הנראה מאש חיילי צבא לבנון (BBC בערבית, 15 במאי 2011; אלמנאר, 15 במאי 2011; אלג'זירה, 15 במאי 2011; הארץ, 16 במאי 2011).

ירדן

■ בירדן אורגנו האירועים לציון "יום הנכבה" על ידי קבוצה המכנה עצמה "צעירי ה-15 במאי". ב-14 במאי התארגנה תהלוכה, שאמורה הייתה להגיע לגשר אלנבי (מעבר הגבול עם ישראל). משתתפי הצעדה נעצרו על ידי כוחות הביטחון הירדנים (ג'ראסא ניוז, 14 במאי 2011). ב-15 במאי שבו מאות מפעילי הקבוצה וצעדו לכיוון העיירה כראמה, הסמוכה לגשר אלנבי.

■ משתתפי התהלוכה קראו סיסמאות, כגון "לירושלים הולכים מיליוני שהידים", "בעל כורחך ציון, חוזרים" **והשמיעו קריאות הקוראות למימוש "זכות השיבה" של הפליטים הפלסטינים.** המפגינים התעמתו עם כוחות הביטחון הירדנים, פרצו מחסומים משטרתיים ותקפו שוטרים (סראיא ניוז, 15 במאי 2011; טלוויזיית אלאקצא, 15 במאי 2011). במהלך העימותים נהרג מפגין וכמה עשרות נפצעו. ב-16 במאי ארגנה הקבוצה הפגנה של כמאה איש מול שגרירות ישראל ברבת עמון.

מצרים

■ **ברחבי מצרים התקיימו הפגנות אנטי ישראליות אלימות בהשתתפות אלפי מפגינים.** ההפגנות החלו ההפגנות כבר ב-13 במאי כאשר אלפים הפגינו בכיכר אלתחריר. המפגינים קראו ל"אחדות מצרים ושחרור ירושלים" וכן לפתיחת מעבר רפיח **ומימוש "זכות השיבה"**. במהלך ההפגנה הציתו המפגינים דגל ישראל. הפגנות אנטי-ישראליות התקיימו גם באלעריש, אסמאעליה ובאלכסנדריה (מען, 13 במאי 2011; צפא, 13 במאי 2011).

■ **בליל ה-15-16 במאי הפגינו מאות מצרים מול שגרירות ישראל בקהיר.** המפגינים ניסו לפרוץ לבניין השגרירות. במהלך ההפגנה הצליחו המפגינים לפרוץ את המחסומים ואף להגיע לרחבת בניין השגרירות. **ההפגנה פוזרה בכוח בידי כוחות הביטחון המצרים.** כמה עשרות מפגינים נפצעו. 186 איש נעצרו (AFP, 16 במאי 2011; אלג'זירה, 16 במאי 2011).

■ ב-16 במאי ארגנו סטודנטים מאוניברסיטת אלאזהר המזוהים עם "האחים המוסלמים" משמרת מחאה מול מבנה הנהלת האוניברסיטה, בעקבות האירועים מול שגרירות ישראל. המחאה התקיימה כתמיכה במאבק הפלסטיני ובדרישה לגרש את השגריר הישראלי, כמו כן התקיימו הפגנות באוניברסיטאות בערים נוספות, בהן הושמעו דרישות דומות (אליום אלסאבאע, 16 במאי 2011).

■ עשרות מצרים הפגינו מול מעבר רפיח ובנקודות נוספות בגבול עם ישראל. כוחות הביטחון המצרים והפלסטינים נערכו מראש להפגנות. למרות שבוצעו מעצרים בקרב המפגינים, לא נרשמו עימותים בינם לבין כוחות הביטחון (אליום אלסאבאע, 15 במאי 2011).

ישראל וארה"ב

■ **בנימין נתניהו, ראש ממשלת ישראל**, הדגיש בתגובתו הראשונה לאירועים, כי למרות שהנחה את כוחות צה"ל לנהוג ב"איפוק מירבי" לא תאפשר מדינת ישראל פגיעה בגבולותיה ובריבונותה. הוא הדגיש כי ההפגנות הן "ערעור על עצם קיומה של מדינת ישראל" ולא על פתרון המבוסס על גבולות 1967, וכי עצם המונח "נכבה", המתייחס להקמתה של מדינת ישראל, מעיד על כך שהם רואים בה "אסון שיש לתקנו" (משרד ראש הממשלה, 15 במאי 2011).

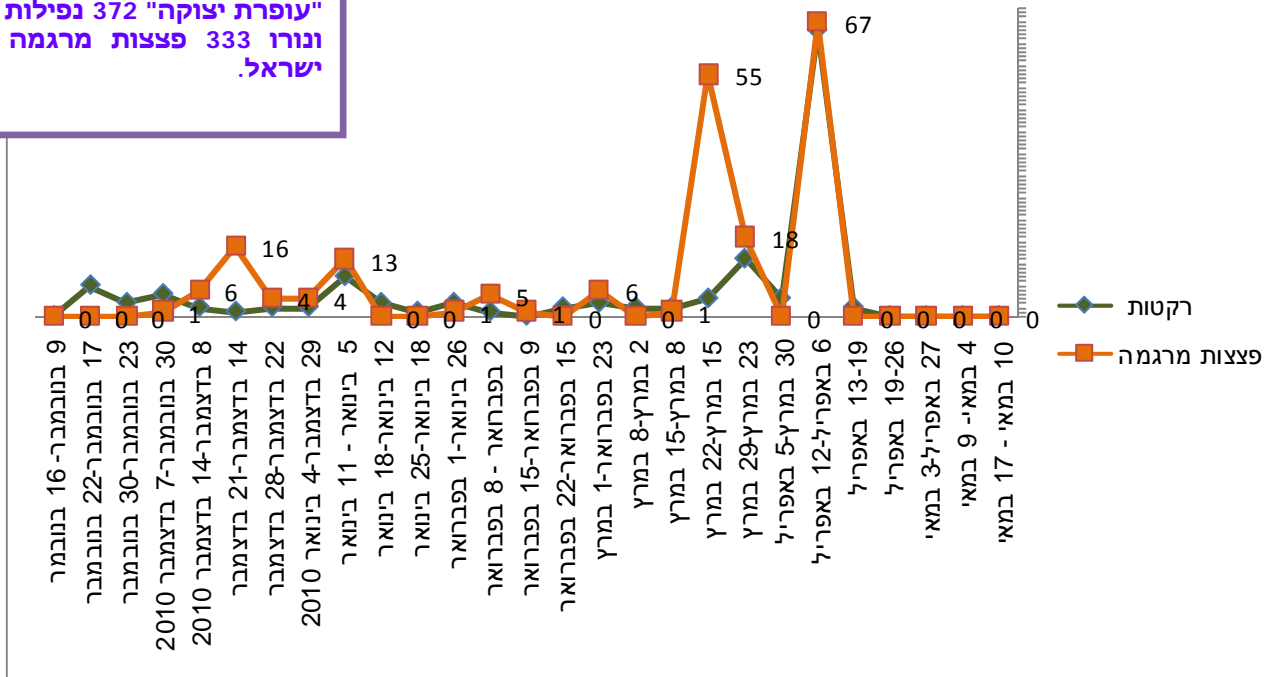
■ **ארצות הברית:** המזכיר לענייני עיתונות של הבית הלבן, ג'יי קרני, הביע את צערה של ארצות הברית על הפגיעות בנפש, אך הדגיש כי **ישראל זכאית, כמו כל מדינה, למנוע כניסה לא מאושרת לשטחה**, ושכנותיה אחראיות למנוע פעולות שכאלה. הוא גם הביע את התנגדותה של ארצות הברית **למעורבותו של הממשל הסורי באירועים והבהיר כי ההתנהגות הזו אינה מקובלת ולא תשמש כהסחת דעת מהאירועים הפנימיים בסוריה (אתר הבית הלבן, 17 במאי 2011).**

אירועים בולטים בדרומה של ישראל

- **נמשך השקט היחסי השורר בדרום ישראל מזה כחודש.** גם השבוע לא אותרו נפילות רקטות ופצצות מרגמה בנגב המערבי.

ירי רקטות ופצצות מרגמה לעבר יישובי הנגב המערבי¹

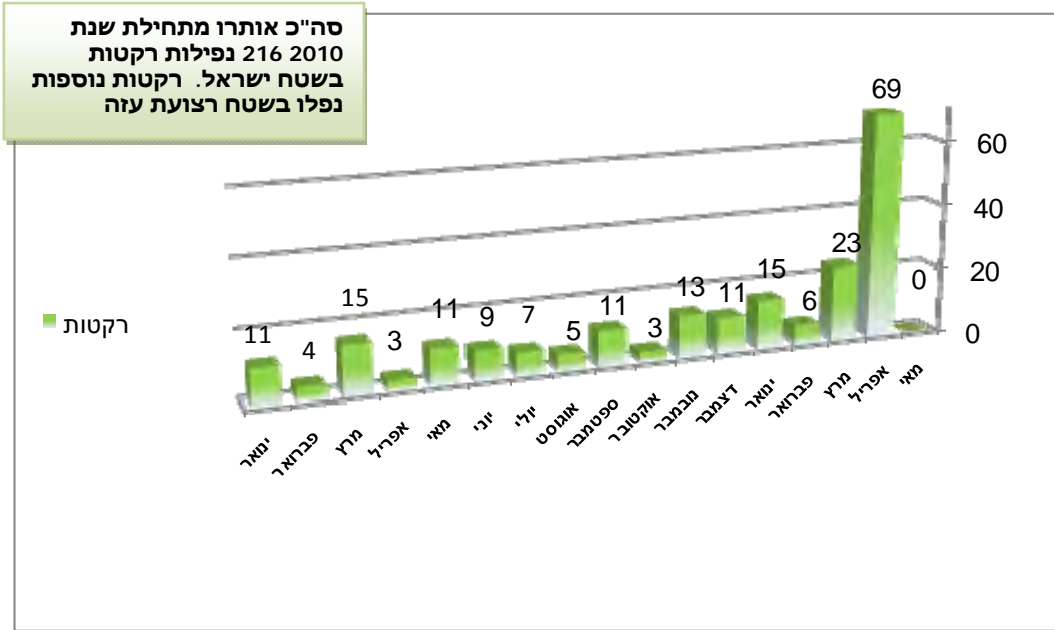
סה"כ אותרו מאז תום מבצע "עופרת יצוקה" 372 נפילות רקטות ונורו 333 פצצות מרגמה לשטח ישראל.

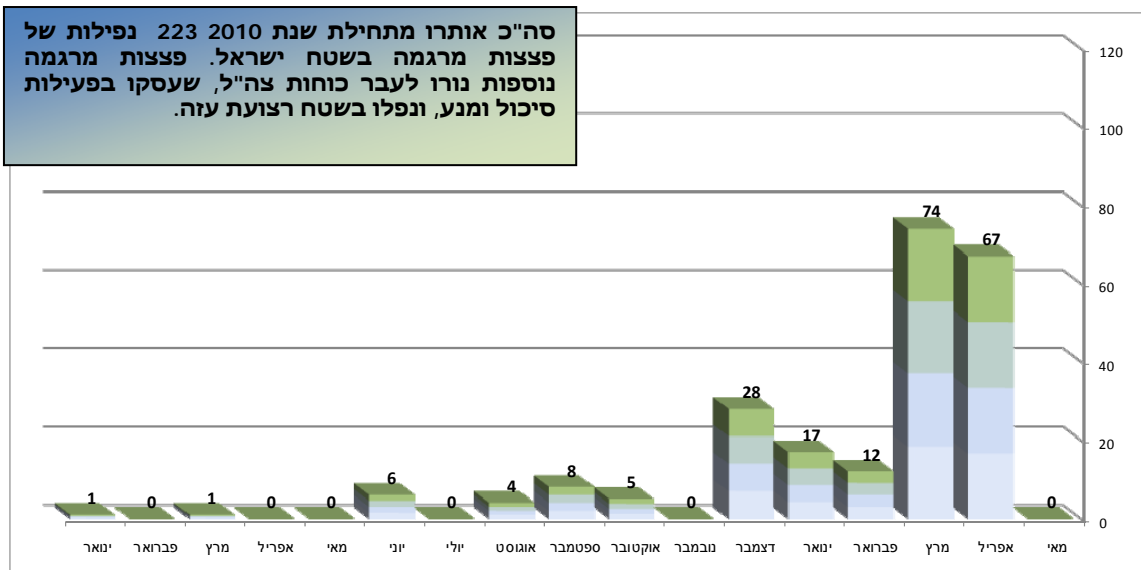
¹ בסטטיסטיקה לא נכללו נפילות של רקטות ופצצות מרגמה שנפלו בשטח רצועת עזה. נכון ל-3 במאי 2011

ירי הרקטות בשנה האחרונה

ירי פצצות מרגמה בשנה האחרונה

ההתפתחויות ברצועת עזה

המצב במעברים

- בשבוע האחרון הועברו בין 229 ל-285 משאיות סחורה לרצועת עזה ביום, עם זאת, המעברים פעלו באופן לא סדיר עקב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ו"יום הנכבה" הפלסטיני.

■ ב-11 במאי נחנך מסוף חדש במעבר כרם שלום להעברת חומרי בניין והועברו דרכו כ-800 טון חומרי בניין. ב-12 במאי הופסקה ההעברה **בעקבות הודעת הארגונים הבין-לאומיים ברצועת עזה כי מחסניהם מלאים במלאי חומרי בניין ואינם יכולים לקלוט אספקה נוספת** (אתר מתאם פעולות הממשלה בשטחים, 17 במאי 2011).

■ מצרים החלה ביישום רפורמות בדרך ההפעלה של מעבר רפיח. במסגרת זו תוענק לגברים מתחת לגיל 18 ומעל לגיל 40 ולנשים בכל גיל זכות מעבר חופשי במחסום. כמו כן, תיבחן מחדש רשימת מנועי הכניסה (אלחיאת, 12 במאי 2011).

הפגנות תמיכה באסאמה בן לאדן ברצועת עזה

■ בעקבות הריגתו של אסאמה בן לאדן נערכו ברצועת עזה כמה הפגנות המגנות את הריגתו. בהפגנות נטלו חלק בעיקר צעירים מהתארגנויות מקומיות המזדהות עם אלקאעדה וארגוני הג'יהאד העולמי. בין ההפגנות יצוינו:

• ב-3 במאי - כ-25 פעילים, המזדהים עם אלקאעדה, ערכו הפגנה סמוך לאוניברסיטה האסלאמית בעיר עזה. **הפעילים צעדו כשהם אוחזים בתמונות וכרזות של בן לאדן**. השתתפו בהפגנה סטודנטים, אשר טענו כי הם מתנגדים לאידיאולוגיה של הג'יהאד העולמי אך עם זאת הם כועסים על חיסולו של בן לאדן על ידי ארה"ב ורואים בו כמי שמת למען אללה. מנגנוני הביטחון של חמאס לא הפריעו למהלך ההפגנה (AP, 4 במאי 2011).

• ב-7 במאי - נערכה הפגנה של כמה עשרות פעילים המזדהים עם הג'יהאד העולמי נגד חיסולו של בן לאדן בכיכר המרכזית בעיר עזה. המפגינים אחזו בתמונות בן לאדן שעל חלקן היה הכיתוב "**כולנו חייליך אסאמה**", **והשמיעו בגנות ארה"ב ואירופה**. המפגינים התעמתו עם מנגנוני הביטחון של ממשל חמאס, שפינו אותם מהמקום (רויטרס, 7 במאי 2011).

פלסטינים החברים בארגון סלפי-ג'יהאדי מפגינים כהבעת תמיכה בדרכו של בן לאדן (רויטרס, צלם: Suhaib Salem, 7 במאי 2011)

■ יזכר, כי ראש ממשל חמאס אסמאעיל הניה, יצא מיד לאחר חיסולו של בן לאדן בהודעה המגנה את הריגתו ואת המדיניות האמריקאית העומדת מאחורי המאבק באלקאעדה ובטרור העולמי.²

התהליך המדיני

ראש ממשלת ישראל נשא נאום בו הביע נכונות לוויתורים טריטוריאליים בתמורה ל"שלוש אמיתות"

■ בנאום שנשא בכנסת עם פתיחת מושב הקיץ (16 במאי), התייחס בנימין נתניהו, ראש ממשלת ישראל, בהרחבה לנושא המשא ומתן עם הפלסטינים. לדבריו **מוכנה ישראל לשלוש עם פשרות וויתור על חלקי מולדת, אך זאת בתנאי שיהיה זה שלום אמיתי**. לדבריו, הסכסוך עם הפלסטינים מקורו בכך, שהם עדיין אינם מכירים במדינת ישראל ועוסקים בשטחי 1948, במקום בגבולות 1967. בנאומו התווה נתניהו עקרונות להסכם עם הפלסטינים, שעיקרם:

- על הפלסטינים להכיר בישראל כמדינת הלאום היהודי.
- ההסכם חייב להביא לסוף הסכסוך.
- על בעיית הפליטים להיפתר מחוץ לגבולות ישראל.
- מדינה פלסטינית תוקם אך ורק במסגרת הסכם שלום. זו תהיה מדינה מפורזת ותותר נוכחות ישראלית על גדת הירדן.
- שמירה על גושי התיישבות, שיוותרו בתחומי ישראל.
- ירושלים תיוותר בירתה "הריבונית והמאוחדת" של ישראל.

■ בכירים ברשות הפלסטינית מתחו ביקורת על העמדות שהציג ראש ממשלת ישראל בנאומו:

- **נביל אבו רדינה, דובר הנשיאות של הרשות הפלסטינית**, ציין כי נאום נתניהו מוכיח כי ישראל אינה מעוניינת בשלום. לדבריו מדובר ב"תנאים מוקדמים לא מקובלים" וכי ירושלים המזרחית חייבת להיות בירתה של מדינת "פלסטין". (ופא, 16 במאי 2011).
- **צא'ב עריקאת, בכיר במחלקת המו"מ באש"ף**, האשים את נתניהו כי הצטרף ל"למדיניות ההתנחלות וכפיית עובדות בשטח" ובחר "בעבר ולא בעתיד". לטענתו משמעות נוכחות ביטחונית ישראלית בבקעת הירדן, היא שימור ההתנחלויות והקמת מדינה פלסטינית שגבולותיה אינם גבולות 1967, שירושלים המזרחית לא תהיה בירתה ושלא תהיה "ריקה מכל נוכחות ישראלית".

² ראו פרסום מרכז המידע: "גיני חמאס לחיסול אסאמה בן לאדן משקפת את עומק הזדהות הנהגת התנועה עם האסלאם הקיצוני. המחויבות לג'האד והאוריינטציה האנטי-מערבית של אלקאעדה - הגם שחמאס עצמה ממקדת את מאבקה בישראל (וברשות הפלסטינית, על אף החתימה על הסכם הפיוס) ונאבקות בתנועות ג'האד עולמי בעזה המאיימות עליה" (3 במאי 2011).

ג'ורג' מיטשל, שליח ארה"ב לתהליך השלום הודיע על פרישה מתפקידו

■ ג'ורג' מיטשל, שליח ארה"ב למזרח התיכון הודיע ב-13 במאי באופן רשמי על כוונתו לפרוש מתפקידו. מיטשל, שכיהן בעבר כחבר סנאט, מונה לתפקידו בתחילת 2009, עם כניסתו של ברק אובאמה לשלטון. בחודש יולי 2010 הודיע מיטשל כי הוא מעוניין לפרוש מתפקידו בסוף השנה, ועתה הודיע סופית על פרישתו. נשיא ארה"ב הודיע שדיוויד הייל, לשעבר שגריר ארה"ב בירדן, ישמש כמחליפו.

■ תגובות בכירים ברשות הפלסטינית לפרישת מיטשל:

- **נביל שעת', חבר הוועד המרכזי של פתח**, אמר כי פרישתו של מיטשל לא תוביל לשינוי בתהליך השלום וכי היא בבחינת הוכחה נוספת לכך שארה"ב אינה מעוניינת להשקיע מאמצים אמיתיים בהצלחת התהליך (אתר ראייה FM, 14 במאי 2011).
- **צא'ב עריקאת, חבר הוועד הפועל של אש"ף**, אמר כי ישראל הכשילה את מאמציו של מיטשל מכיוון שבכל ביקור שלו היא קיבלה את פניו "בהודעה על בניית הנחלות חדשה" (סוכנות הידיעות הסינית, 14 במאי 2011)

איטליה העלתה את דרג הנציגות הפלסטינית

■ ג'ורג'יו נפוליטנו, נשיא איטליה המבקר בימים אלה ברשות הפלסטינית ובישראל, הודיע במהלך פגישה עם אבו מאזן, כי איטליה תעלה את דרג הנציגות הפלסטינית במדינה לדרג של "משלחת דיפלומטית" (ופא, 16 במאי 2011). בזאת מצטרפת איטליה למדינות רבות שכבר הודיעו על העלאת דרג המשלחת הפלסטינית בארצם.

המשטים לרצועת עזה – תמונת מצב

המשט המשודרג - "צי החירות 2"

■ באתר Britain 2 Gaza, ממארגני המשט המשודרג "צי החירות 2" התפרסמו עדכונים לגבי המשט (9 במאי 2011):

- המשט ייצא לדרכו **במהלך השבוע השלישי של חודש יוני**.
- **הספינות תצאנה ממספר נמלים באירופה**, כולל נמל מרסיי.
- למשט הצטרפה ספינה נוספת שוויצרית-גרמנית.
- עד לצאת המשט אמורים ממשלתפיו לערוך קמפיין תמיכה במשט במסגרתו יפגשו עם פקידי ממשל בכירים במדינות אירופה ונציגים מהאוי"ם וארגונים בינלאומיים נוספים, על מנת לרכוש תמיכתם.

■ לפחות שני חברי פרלמנט של האיחוד האירופאי מתכננים להשתתף במשט : Willy Meyer איש שמאל מספרד ו-Paul Murphy איש שמאל מאירלנד. במקביל למשט, מתכוננת קבוצה של חברי פרלמנט של האיחוד האירופאי להיכנס לרצועת עזה בדרך היבשה, דרך מעבר רפיח, על מנת לפגוש שם את משתתפי המשט (EU Observer, 12 במאי 2011).

■ הפעילים האוסטרלים הקשורים להתארגנות המשט מסרו כי הספינה האוסטרלית במשט החירות 2 תהיה ספינה בשם "תחריר" (שחרור) שעליה יהיו כחמישים נוסעים מאוסטרליה ונוסעים נוספים מקנדה. המארגנים האוסטרלים מציינים כי יתאפשר לאזרחים אוסטרלים המעוניינים בכך להצטרף לספינות אחרות (אתר Palestine Reliefe Fund, 14 במאי 2011).

■ עוד טרם צאתו של המשט, נמסר כי בכוננת ארגון Humanitarian Relief Foundation, שבחסות ארגון IHH התורכי, **לשגר ספינה לרצועת עזה ב-31 במאי, יום השנה לאירועי ה"מאוי מרמרה"**. הספינה תישא ציוד בנייה ומוצרי טכסטיל ובכוננתה לעגון בנמל אלעריש. מטענה (כ-1,000 טונות) יועמס על גבי משאיות, שיגיעו לרצועת עזה דרך מעבר רפיח (אתר IHH, 14 במאי 2011).

תגובות שליליות לקיום המשט

■ **דובר משרד החוץ הצרפתי** ברנרד ואלרו (Valero) הודיע **כי ממשלת צרפת ממליצה בתוקף לאזרחיה שלא לעלות על ספינות צרפתיות** "המתכננות לשבור את הסגר הימי המוטל על רצועת עזה". הוא הבהיר כי משרד החוץ הצרפתי ממליץ לאזרחיו להעביר סיוע הומניטארי לעזה בדרך היבשה, בדרכים שישראל מאפשרת. גם **ספרד ודנמרק פרסמו המליצה דומה לאזרחיהן** (אתר islammemo, 17 במאי 2011).

■ קבוצה של חברי קונגרס אמריקאים שיגרה איגרת לראש ממשלת תורכיה, טאיפ ארדואן, בה **ביקשו ממנו ליצור מכניזם לשיתוף פעולה עם ישראל בנושא העברת סיוע הומניטארי לרצועת עזה מבלי ליצור פרובוקציות ועימותים** (Weekly Standard, 12 במאי 2011).